

20. Přetož hněw muža sprawnosć Božu njeskutkuje.*

21. Tohodla wotłožiwši wšu nješwarnosć a přeměru zlóscě,* z čichomyslnosću přimějće zasyte slowo, kotrež móže waše duše wozbožić.**

22. Budźće pak činićerjo słowa a nic jeno poslucharjo, sebje samych jebajcy.*

Mat. 7, 21, 24; Rom. 2, 13.

23. Dokelž, je-li štó slyšeř słowa a nic činićer, tón budže runja mužej swoje přinarodžene wobličo w špihelu wobhladowacemu,

24. Přetož je so wobhladał a wotešol a hnydom pozabył, kajki běše.*

25. Štóž pak by přepytal dospołny zakon swobody a w nim zwostał, a njebu zabyćiwý posluhař, ale činićer skutka, tón budže zbóžny w swoim skutku.*

26. Zda-li pak so někomu, zo je nabožny, a swojeho jazyka njewuzdža, ale swoju wutrobu zawjeduje, toho nabožnosć je prózdna.*

27. Čista a njeskažena nabožnosć pola Boha a Wótca je tale: wopytować syroty a wudowy w jich česnosćach a bjez poroka so zdźeržeć před tymle swětom.*

STAW II.

Napomina, zo so njebychu wodźić dali wot dźiwanja na wosoby, přetož štóž jeničku prikaznju

křesćanskej wučbje, so wšoho zdalować, štož so tu zakazuje, najprjedy hněwa, kotryž w slepej zahorjenosći swojeho přečiwnika hani; tohodla dyrbyja wšitcy rady na druhich posluhać, ale sebi derje překlasć, prjedy hač sami rěča a w hněwje něšto njeprawe praja. — 20. Štóž so w hněwje rěči a čini, njespodoba so Bohu. — 21. t. r. zloby, kotrež dušu wonješwarnja. ** Čichomyslnje posluhaće na slowo Bože, kotrež so do wašich wutrobow zasywa, zo by móhło waše duše k wěčnejbóžnosći prihotować. — 22. Štóž slowo Bože jeno slyši, bjez toho zo by po nim žiwy był, so samoho jeba. — 24. Slyšeř słowa Božeho dźerži je jeno tak dolho, doniž na nje posluha, njewobkhowa pak je w pomjatu, jakož tón, kiž so w špihelu wobhlada jeno tak dolho wě, kajki je, doniž na wobličo hlada; kaž khětre pak woteńdže, pozabudže zas, kajki je. — 25. Jenó tón, kotryž slowo Bože jako najdospołniši zakon žiwjenja znaje, budže w nim žadane skutki dokonjeć a sebi z nimi zbóžnosć zawěsći. — 26. Štóž w slepej zahorjenosći a z hněwom slowo Bože rozšěrja, njesluži Bohu, jeho nabožnosć so Bohu njelubi. — 27. Nic hněwna horliwosć, kotraž na swět swari, ale skutki křesćanskeje miłosće a swěrne prócowanje, zo by so před skaženosću swěta wukhował, je bohospodobna nabožnosć.

I. 1. t. r. njemyslće sebi, zo maće wěru do Khrystusa, hdyž ludži bojaznje, dźiwajcy na jich wosoby, njesprawnje sudźiće; po wěrje su wšitcy ludžo sebi runja a maja na wěčne kubla jenajke prawa. — 4. Hdyž jenomu čestne město připokazaće, druhemu pak lědma dowoliće, zo smě so na zemju sydnyć, njejsće z tym njesprawnje nad čłowjekomaj sudžili, dokelž jeno na wonkowne připadne wěcy hladašće? — 6. Bóh česći tež khudych, haj wosebje khudych, dokelž je jich z kublami wěry wobohaćil, a jich za herbow wěčneho kralestwa postajił, wy pak jich do zady stajće, a tak sće njesprawni w swoim sudženju.

zakonja přestupi, je přestupjeř zakonja. Pohonja, zo bychy pilnje skutki miłosće dokonjeli, pokazuju, zo so čłowjek ze skutkami miłosće wosprawnja; dokelž wěra bjez skutkow je mrtwa.

Moji bratra, njemějće z dźiwanjom na wosoby wěry do Jězusa Khrystusa, našeho Knjeza krasnosće.*

3. Mójz. 19, 15; 5. Mójz. 1, 17; 16, 19;

Přisl. 24, 23; Sir. 42, 1.

2. Přetož, zastupi-li do wašeje zhromadizny muž mějo zloty pjeršćen, w jasnej drasće, zastupi-li pak tež khudy w nješwarnym woblečenju,

3. A hladaće na toho, kiž je woblečeny nadobnu drastu a byšće-li jemu prajili: Ty so sydnj tudy derje; khudemu pak rjeknyli: Ty stój tam, abo: Sydnj so pod podnož mojeju nohow,

4. Njesudźiće sami při sebi a njebušće sudnicy po njesprawnych myslach?*

5. Slysće, moji najlubši bratra, njewuzwoli Bóh khudych w tomle swěće za bohatych we wěrje a za herbow kralestwa, kotrež Bóh tamnym slubi, kotřiž jeho lubuju?

6. Wy pak wonječescišće khudeho.* Njepotlóčeja was bohaći ze swojej mocu a nječahaja woni was k sudam?